

ת"פ 39913/12/21 - מדינת ישראל נגד בכור חי דזן, מור אנו, מאור מרדכי חנין, רפאל מזרחי, טל מוסרי, נתנאל שמעון

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 39913-12-21 מדינת ישראל נ' דזן ואח'
תיק חיצוני: 847088/2021

לפני המאשימה
כבוד השופטת, סגנית הנשיאה שירלי דקל נה

מדינת ישראל

נגד

הנאשמים

1. בכור חי דזן
2. מור אנו
3. מאור מרדכי חנין
4. רפאל מזרחי
5. טל מוסרי
6. נתנאל שמעון

החלטה - נאשם 5

לפני בקשת המאשימה להורות על תיקון כתב האישום, וזאת לאחר שניתנה הכרעת הדין בעניינו של נאשם 5 (להלן: "הנאשם") ובטרם הטיעונים לעונש וגזירת הדין, לפי סעיף 92(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ").

בבקשה נטען כי מחמת שגגה הסתמכה הודעת החילוט לרכב הנאשם מסוג מרצדס ל.ז. 74-164-39 (להלן: "הרכב"), על הוראת סעיף 36א(א) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "פקודת הסמים המסוכנים"), אף שאין מדובר בכתב האישום בעבירת בתחום הסמים, וזאת חלק הוראת סעיף 39 לפסד"פ (מעצר וחיפוש), תשכ"ט-1969 (להלן: "הפסד"פ").

המאשימה עתרה לכך שכתב האישום יתוקן באופן שבהודעת החילוט של הרכב ירשם כאמור כי היא בהתאם לסעיף 39 לפסד"פ.

הנאשם התנגד לבקשה זו וטען כי אין כל פרוצדורה חוקית לתיקון כתב אישום לאחר הכרעת דין. עוד טען הנאשם כי עובדות כתב האישום אינן מייחסות לו עבירה עם הרכב, אלא רק הגעה למקום עם הרכב ופריקת נוסעים, וכן כי הורשע בעבירת סיוע בלבד ולא לקח חלק פעיל בפגיעה ברכבו של הקורבן.

לעניין הבעלות ברכב, טען הנאשם כי הוא שותף במגרש מכוניות ב-50%, ולפיכך הוא שותף גם ברכב הנדון ב-50% בלבד.

לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובה, מצאתי כי יש להיעתר לבקשה לתיקון כתב האישום לענין סעיף החיקוק לפיו התבקש חילוט הרכב.

ראשית, יש לדחות את טענת הנאשם לפיה המאשימה לא הצביעה על מקור סמכות חוקית לתיקון כתב האישום בשלב בו מצוי ההליך המשפטי. כפי שעולה מכותרת בקשת המאשימה, היא הוגשה לפי סעיף 92 (א) לחסד"פ, הקובע:

"בית המשפט רשאי, בכל עת שלאחר תחילת המשפט, לבקשת בעל דין, לתקן כתב אישום, להוסיף עליו ולגרוע ממנו, ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן; התיקון יעשה בכתב האישום או יירשם בפרוטוקול".

שנית, כתב האישום בו הודה והורשע הנאשם עניינו עבירות של קשירת קשר לפשע, סיוע לחבלה במזיד ואיומים. הטעות בהודעת החילוט שבכתב האישום - ליתר דיוק הטעות בהפנייה להוראת חיקוק בפקודת הסמים המסוכנים - גלויה על פני הדברים, ולא יכול להיות ספק למה התכוונה המאשימה בהודעתה.

הנאשם הודה בכתב האישום בו נכללה הודעת החילוט, ומתגובת הנאשם עולה כי בא כוחו אף בא בדברים עם המאשימה באשר לחילוט הרכב. בנסיבות האמורות מהן עולה כי הנאשם היה ער להודעת החילוט, לא מצאתי כי יש בקבלת הבקשה לתיקון כתב האישום משום הפתעה מבחינתו של הנאשם או עיוות דין כלפיו.

שלישית, סעיף 39 (א) לפסד"פ קובע כי על אף האמור בכל דין, רשאי בית המשפט, בנוסף לכל עונש שיטיל, לצוות על חילוט חפץ שנתפס לפי סעיף 32 לפסד"פ או שהגיע לידי המשטרה, כאמור בסעיף 33 לפסד"פ.

סעיף 39 (ג) לפסד"פ מוסיף וקובע:

"צו חילוט לפי סעיף זה יכול שיינתן בין בגזר דין ובין על פי עתירה מטעם התובע".

לאור הסעיף הנ"ל, נקבע בפסיקה כי ניתן לעתור לחילוט רכוש גם לאחר שניתן גזר דין, ואף כי ניתן לעשות כן שלא במסגרת בקשה בכתב אלא אף בעל פה אם במסגרת הליך גזר הדין ואם במסגרת הליך שלאחר גזר הדין (ראו והשוו: רע"פ 5776/05 ראובן נ' מדינת ישראל (31.7.2005)).

בנסיבות האמורות וכאמור, אני נעתרת לבקשה לתיקון כתב האישום.

מובהר כי אין בהחלטה זו משום כל הכרעה בבקשת החילוט גופה. לנאשם תינתן הזדמנות סבירה להתגונן כנגד חילוט הרכב, הוא יהיה רשאי לשטוח את כלל טענותיו בענין זה במסגרת הטיעונים לעונש או במסגרת בקשה להשבת הרכב, וזו תבחן בהתאם למבחנים שנקבעו בפסיקה בענין זה.

המאשימה תגיש העתק מכתב האישום המתוקן לתיק בית משפט תוך 7 ימים.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה למאשימה ולבא כוח נאשם 5.

ניתנה היום, ה' אב תשפ"ב, 02 אוגוסט 2022, בהעדר
הצדדים.